

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1143. Usque Ad Annum 1176

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90118014

§. 3. Thomas Censuras Ecclesiasticas adhibet.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66377](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66377)

tui probro. Ludovicus vero Henrici Legatis respondit: *Dicite Domino vestro ; cum ipse dimittere nolit consuetudines, a Majoribus suis, ut putat, acceptas, quamvis Legi Divinæ adversari dicantur, multo minus ego antiquissimo Regni mei jure privari me patiar. Nam Francia nullo non tempore miserorum & afflictorum præsidium fuit & asylum, præsertim illorum, qui propter justitiam exulant. Archiepiscopum Cantuariensem recepi de manu Papæ, quem solum in terris Dominum agnosco ; quamobrem nunquam fiet, ut Præsulem, cum paupertate luctantem, vel in gratiam Imperatoris, vel Regis, vel cujuscunque bujus Sæculi potestatis deseram.*

§. III.

Thomas Censuras Ecclesiasticas adhibet.

Thomas autem Archiepiscopus satis intelligens, quod lenibus remediis ad pacem pervenire non posset, severitatem adhibere statuit. Itaque auctoritate Archiepiscopali, & Legati Sacræ Sedis potestate, quam a Pontifice acceperat, missis undique literis, suspendit excommunicavitque omnes illos, qui jura Ecclesiæ lædebant, quemlibet proprio

S s 5 nomi-

Sæcul. XII.
A. C. 1169.

Sæcul. XII. nomine & causam Censuræ indicans,
A.C. 1169. Speciatim illos excommunicavit, qui bona Ecclesiæ Cantuariensis vel rapuerant, vel retinebant. Latam vero jam prius excommunicationis sententiam contra

III. ep. 39. Gilbertum Episcopum Londinensem confirmavit, ei districtè præcipiens, ut se sub-
Radulf. de jiceret. His censuris per totam ferme
Diceto an. Angliam sparsis, vix quemquam in Regis
1169. p. 513. Oratorio invenire erat, cui in Missa osculum pacis eidem dare liceret, quippe

Gervas. propemodum omnes vel proprio nomine vel quod cum excommunicatis communicassent, eidem Censuræ subjacebant. Ceteri Episcopi & Optimates pertimescentes, ne Thomas in ipsos quoque similes censuras intorqueret, arreptum jam ante Appellationis remedium contra Archiepiscopum renovarunt, & Rex impatientissime ferens, quod familiares sui & domestici damnarentur, duobus Archidiaconis Renaldo Saresberienfi & Rudolpho Landavano Romam missis, de hac injuria querelas movit, petens alios mitti Legatos, qui excommunicatos absolverent & pacem reducerent, ne aliam viam, qua præsidium sibi pararet, & salvaret honorem Regium, tentare cogeretur. Thomas quoque Nuncios Romam misit, rogavitque Regem Ludovicum, Episcopos, & Optimates Franciæ, qui Conventui in Arce *Montmirail* inter-

III. ep. 3.

ter-

terfuerant, ut Papæ scriberent, sicque e-
 doceretur, cur concordiam restituere ibi-
 dem non licuisset.

Sæcul. XII.

A.C. 1169.

Sed Regi Henrico satis non fuit cum
 ipso Papa agere; nam, missis ad Italia
 urbes nunciis, tria millia marcarum ar-
 genti ad reparanda eorum mœnia Me-
 diolanensibus pollicitus est, ea conditio-
 ne, ut cum ceteris urbibus, quippe alia-
 rum quoque fidem sollicitabat Henricus,
 juncta opera a Summo Pontifice Tho-
 mam vel deponi vel ad aliam Ecclesiam
 transferri obtinerent. Ceterum eadem
 cura Henricus Cremonensibus duo marca-
 rum millia, Parmensibus mille, totidem-
 que Bononiensibus promiserat. Præ-
 terea ipsi Papæ pecuniam se daturum
 spondebat, qua ipsum ab exactionibus
 Romanorum liberaret, ac se decem mar-
 carum millia adjecturum esse, liberta-
 temque de Ecclesiis in Anglia vacanti-
 bus pro lubitu decernendi. Verum quia
 nimium promittebat, nec postulata æqui-
 tate nitebantur, repulsam tulit. Sed &
 delegati fuere, qui nomine Regis Siciliae,
 nam hujus Principis magna erat Romæ
 auctoritas, causam Henrici agerent. At
 in cassum omnia; nihil enim impetravit,
 quam ut Papa Nuncios mitteret, qui pa-
 cem restitui curarent.

III. ep. 80.

§. IV.